

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 633/2567

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นาง ช.ผู้ร้อง นาย ม.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 216, ป.พ.พ. มาตรา 1608, ป.วิ.พ. มาตรา 145, ป.วิ.อ. มาตรา 15, ป.วิ.อ. มาตรา 2, ป.อ. มาตรา 1, พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 3, พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 7

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์โดยอาศัยสิทธิตามคำฟ้องของพนักงานอัยการ กรณีจึงไม่อาจฟังข้อเท็จจริงเป็นอย่างอื่นนอกเหนือจากคำฟ้องได้ เมื่อฟ้องโจทก์ระบุเพียงว่าเป็นการกระทำต่อทรัพย์สินมรดกของผู้ตาย มิได้กล่าวอ้างว่ากระทำต่อทรัพย์สินมรดกของบิดาผู้ร้องที่ผู้ตายครอบครองแทน ดังนั้น ที่ผู้ร้องฎีกาอ้างว่าทรัพย์สินมรดกของผู้ตายมีส่วนของบิดาผู้ร้องรวมอยู่ด้วย และผู้ร้องเป็นทายาทผู้มีสิทธิรับทรัพย์สินมรดกในส่วนของบิดาจึงเป็นการนำข้อเท็จจริงซึ่งมิใช่การกระทำทั้งหลายที่โจทก์อ้างว่าจำเลยได้กระทำความผิดและเป็นข้อที่มีได้กล่าวมาในฟ้องมาขอให้ศาลฎีกาวินิจฉัย ฎีกาของผู้ร้องในข้อนี้จึงเป็นฎีกาที่ไม่ชอบด้วย ป.วิ.อ. มาตรา 216 วรรคหนึ่ง ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาลงถึงที่สุดวินิจฉัยว่าผู้ตายทำพินัยกรรมแบบเขียนเองทั้งฉบับโดยแสดงเจตนาไว้ชัดแจ้งด้วยการระบุตัวผู้ร้องเป็นทายาทผู้ถูกตัดมิให้รับมรดกตาม ป.พ.พ. มาตรา 1608 วรรคสอง คำพิพากษาดังกล่าวย่อมผูกพันผู้ร้องตาม ป.วิ.พ. มาตรา 145 ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา 15 ว่าผู้ร้องไม่มีสิทธิได้รับมรดกของผู้ตาย การที่จำเลยจะใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ตายโอนเงินโดยมิชอบหรือลักทรัพย์ของผู้มีสิทธิได้รับมรดกของผู้ตายหรือไม่ ย่อมไม่ทำให้ผู้ร้องได้รับความเสียหาย ผู้ร้องจึงไม่ใช่ผู้เสียหายตาม ป.วิ.อ. มาตรา 2 (4) และไม่มีสิทธิยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ตามมาตรา 30

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (14), 91, 269/5, 334 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 3, 7 ให้จำเลยคืนเงิน 43,280,000 บาท แก่ผู้มีสิทธิได้รับมรดกตามกฎหมายของนางพนิตนาฏ ผู้เสียหายที่ 3 ระหว่างพิจารณา นางชุตินาฏ บุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของนางพนิตนาฏ ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นไต่สวนแล้วมีคำสั่งยกคำร้อง ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ผู้ร้องฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้ร้องว่า ผู้ร้องเป็นผู้เสียหายและมีสิทธิยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์หรือไม่ โดยผู้ร้องฎีกาว่า ทรัพย์สินมรดกของนางพนิตนาฏผู้ตายมีส่วนของนายวิทยาบิดาผู้ร้องรวมอยู่ด้วย ผู้ร้องจึงเป็นผู้เสียหายและมีสิทธิยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์นั้น เห็นว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ว่า ผู้ร้องขอเข้าเป็นโจทก์ร่วมกับพนักงานอัยการ โดยขอถือเอาคำฟ้องและพยานหลักฐานทั้งปวงเป็นพยานหลักฐานของผู้ร้อง เท่ากับว่าผู้ร้องยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์โดยอาศัยสิทธิตามคำฟ้องของพนักงานอัยการ กรณีจึงไม่อาจฟังข้อเท็จจริงเป็นอย่างอื่นนอกเหนือจากคำฟ้องได้ เมื่อคดีนี้ ฟ้องโจทก์ระบุเพียงว่าเป็นการกระทำต่อทรัพย์สินมรดกของผู้ตาย มิได้กล่าวอ้างว่ากระทำต่อทรัพย์สินมรดกของบิดาผู้ร้องที่ผู้ตายครอบครองแทน ดังนั้น ที่ผู้ร้องฎีกาอ้างว่าทรัพย์สินมรดกของผู้ตายมีส่วนของบิดาผู้ร้องรวมอยู่ด้วย และผู้ร้อง

เป็นทนายที่มีสิทธิรับทรัพย์มรดกในส่วนของบิดาจึงเป็นการนำข้อเท็จจริงซึ่งมิใช่การกระทำทั้งหลายที่โจทก์อ้างว่าจำเลยได้กระทำผิดและเป็นข้อที่มีได้กล่าวมาในฟ้องมาขอให้ศาลฎีกาวินิจฉัย ฎีกาของผู้ร้องในข้อนี้จึงเป็นฎีกาที่ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 216 วรรคหนึ่ง ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย คดีคงมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยเพียงว่า ผู้ร้องซึ่งเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย เป็นผู้เสียหายและมีสิทธิยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์หรือไม่ เห็นว่า สำหรับความผิดข้อหาเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะ และมาตรการนั้นมิได้มีไว้สำหรับตน ฟ้องโจทก์ระบุเพียงว่า บริษัทหลักทรัพย์ อ. เป็นผู้เสียหาย ผู้ร้องในฐานะบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายจึงไม่ใช่ผู้เสียหาย ส่วนกรณีความผิดข้อหาใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นโดยมิชอบและข้อหาหลักทรัพย์ ฟ้องโจทก์ระบุว่า ผู้มีสิทธิได้รับมรดกของผู้ตายเป็นผู้เสียหาย ดังนี้ เมื่อคู่ความทุกฝ่ายรับกันว่า ก่อนคดีนี้ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาถึงที่สุดวินิจฉัยว่าผู้ตายทำพินัยกรรมแบบเขียนเองทั้งฉบับโดยแสดงเจตนาไว้ชัดแจ้งด้วยการระบุตัวผู้ร้องเป็นทนายทนายผู้ถูกตัดมิให้รับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1608 วรรคสอง คำพิพากษาดังกล่าวย่อมผูกพันผู้ร้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 145 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 ว่าผู้ร้องไม่มีสิทธิได้รับมรดกของผู้ตาย การที่จำเลยจะใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ตายโอนเงินโดยมิชอบหรือหลักทรัพย์ของผู้มีสิทธิได้รับมรดกของผู้ตายหรือไม่ ย่อมไม่ทำให้ผู้ร้องได้รับความเสียหาย ผู้ร้องจึงไม่ใช่ผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (4) และไม่มีสิทธิยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ตามมาตรา 30 ที่ศาลล่างทั้งสองวินิจฉัยต้องกันมาว่า ผู้ร้องไม่ใช่ผู้เสียหายที่จะมีสิทธิยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการ และพิพากษายกคำร้องของผู้ร้องมานั้น ชอบแล้ว ฎีกาของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

พรชัย พุ่มกำพล · ขวลิต อิศรเดช · ศตวรรษ ทาแก้ว

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/633/2567>